

[Oluf Pedersen.]

udvidelse af lovgivningen, man foretager her, hvor man prøver på ved tvang at gennemføre bogholderi. Jeg tror, regnskabsføring er nyttig, men at man kan overlade det til folk selv, om de vil føre regnskab. Jeg kan ikke se, at det er samfundsmæssigt begrundet, men jeg vil dog nok sige, at regnskabsføring kan være til nytte for den enkelte erhvervsdrivende. Når vi skal forsøge rent umiddelbart at vurdere det foreliggende lovforslag og dets praktiske virkninger for vort samfund, står det for mig sådan, at lovforslagets gennemførelse i sin nuværende skikkelse samfundsmæssigt vil være til langt større skade end gavn, at det vil give øgede omkostninger og besværligheder og endnu mere kontorstyre, end vi har i forvejen.

Jeg vil håbe, at § 2, som også det ærede medlem hr. Rager var inde på, vil glide ud af lovforslaget. Jeg vil også håbe, at det ikke bliver de tre store partier, der, som det sker ved megen lovgivning her i tinget, kommer til at bestemme, hvad der skal ske; i de tilfælde, hvor de har fundet sammen i fællesskab, er der mig bekendt aldrig kommet noget godt ud af det.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres indlæg i diskussionen om denne lovgivning.

Det ærede medlem hr. Brodthagen var inde på betragtninger om, at lovforslaget ikke var vidtrækkende nok. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det vil være naturligt gradvis at videreføre regnskabspligten, men vi har altså skønnet ikke i dag at burde gå videre, end lovforslaget gør det.

Til det ærede medlem hr. Heick, der om behandlingen af lovforslaget anvendte ordet „kissejav“, vil jeg sige, at jeg tror, der mellem det ærede medlems parti og vort er nogen nuanceforskel på, hvad vi forstår ved „kissejav“, for når betænkningen blev afgivet i 1950 og lovforslaget fremsættes i 1954, synes jeg, man vanskeligt kan tale om „kissejav“.

Ansvarer for, at der ikke findes nogen trykt betænkning, må jeg lægge fra mig, eftersom det var under den forrige regering, betænkningen blev afgivet, og jeg skal ikke

kunne udtale mig om årsagerne til, at man ikke har ønsket at se den i trykt skikkelse.

Dernæst er spørgsmålet om at pålægge medborgere mere administration blevet berørt. Det skulle medføre, at der gik tid fra det produktive arbejde. Man har jo ofte diskuteret, hvilket arbejde der er produktivt, og hvilket der ikke er produktivt. Jeg betragter det som produktivt arbejde at bringe orden i sit regnskab; vi kommer vel ikke udenom, at vi lever i pengeøkonomiens tidsalder, og så er det jo meget rart at vide, hvordan det står til med ens penge.

Jeg forstod på flere af de ærede ordførere, at de mente, begravelsesklokkerne ringer for § 2. Det er muligt, denne paragraf bør udgå, og det tror jeg også den kan uden større bekymring fra min side. Jeg vil dog gerne understrege, at man ikke har taget bestemmelsen med for — samtidig med at vi står her og drøfter, hvilke grupper der skal komme i betragtning — så straks at inddrage andre ad bagdøren; det er naturligvis ikke tanken. Tanken er, at hvis der skulle opstå nye erhverv, som naturligt ville høre til blandt de grupper, der er bogføringspligtige, synes vi ikke, det skulle være nødvendigt med en lovændring i den anledning, men vi får jo håbe, at nye erhverv ikke opstår så hastigt, at vi ikke kan få dem med ved en kommende revision af loven.

Så blev der talt om finansministerens forhandlinger med landbrugsorganisationerne angående disse sager. Dertil vil jeg sige, at det netop er finansministerens tanke at drøfte den fremtidige bogføringspligt med disse organisationer, så der kan skabes kontakt med henblik på den rent praktiske udformning af disse bestemmelser.

Det ærede medlem hr. Heick var inde på nogle rent tekniske overvejelser vedrørende hovedbog, kassebog, reskontro o. lign. og de månedlige opgørelser. Jeg synes, det er bedst, at vi drøfter dette i udvalget. Jeg har også forstået, at det moderne kontoløse bogholderi indeholder visse særlige regler, som det kan være nyttigt at overveje, så vi med denne lovgivning i hvert fald ikke hindrer en sund og naturlig moderne udvikling på dette vigtige område.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne udtale en tak for den udmærkede redegørelse, det ærede medlem fremkom